

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2021/888**z dnia 20 maja 2021 r.****ustanawiające program „Europejski Korpus Solidarności” oraz uchylające rozporządzenia (UE) 2018/1475 i (UE) nr 375/2014****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 165 ust. 4, art. 166 ust. 4 i art. 214 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia opiera się na solidarności zarówno obywateli, jak i państw członkowskich. Ta uniwersalna i wspólna wartość przyświeca działaniom Unii i zapewnia jedność niezbędną do stawiania czoła obecnym i przyszłym wyzwaniom społecznym, w których podejmowaniu chcą pomagać młodzi Europejczycy, okazując solidarność w praktyce. W art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) uznaje się solidarność za jedną z kluczowych zasad Unii. Do zasady tej odnosi się również art. 21 ust. 1 TUE, jako do jednej z podstaw działań zewnętrznych Unii.
- (2) Z uwagi na znaczny wzrost globalnych potrzeb humanitarnych oraz z myślą o większym propagowaniu wśród obywateli Unii postaw solidarnościowych i eksponowaniu pomocy humanitarnej należy rozwijać solidarność między państwami członkowskimi oraz solidarność z państwami trzecimi, które zostały dotknięte katastrofami spowodowanymi przez człowieka lub klęskami żywiołowymi.
- (3) Akcje wolontariatu z zakresu pomocy humanitarnej powinny stanowić wkład w opartą na potrzebach reakcję humanitarną i bazować na Konsensusie europejskim w sprawie pomocy humanitarnej określonym we wspólnym oświadczeniu Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, Parlamencie Europejskiego i Komisji Europejskiej zatytułowanym „Konsensus europejski w sprawie pomocy humanitarnej” ⁽⁴⁾. Należy propagować międzynarodowe prawo humanitarne i międzynarodowe prawo praw człowieka.
- (4) W stosownym przypadku należy uwzględnić centralną koordynacyjną rolę Biura Narodów Zjednoczonych (ONZ) ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej w promowaniu spójnej międzynarodowej reakcji na kryzysy humanitarne.
- (5) Akcje wolontariatu z zakresu pomocy humanitarnej powinny stanowić wkład w adekwatną reakcję humanitarną, która wzmacnia perspektywę płci w unijnej polityce pomocy humanitarnej i wspiera odpowiednie reakcje humanitarne na szczególne potrzeby kobiet i mężczyzn w każdym wieku. Akcje wolontariatu z zakresu pomocy humanitarnej powinny uwzględniać potrzeby i możliwości osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, w tym kobiet i dzieci, oraz osób najbardziej zagrożonych.
- (6) Akcje wolontariatu z zakresu pomocy humanitarnej powinny w założeniu stanowić wkład w większą skuteczność i wydajność unijnej pomocy humanitarnej, zgodnie z zasadami właściwego udzielania pomocy humanitarnej.
- (7) W orędziu o stanie Unii z dnia 14 września 2016 r. podkreślono, że należy inwestować w osoby młode oraz ogłoszono utworzenie Europejskiego Korpusu Solidarności w celu zapewnienia osobom młodym z całej Unii możliwości wnoszenia znaczącego wkładu w życie społeczne, okazywania solidarności oraz rozwijania swoich umiejętności, umożliwiając im zdobycie nie tylko doświadczenia zawodowego, ale także nabywania cennych doświadczeń.

⁽¹⁾ Dz.U. C 62 z 15.2.2019, s. 201.⁽²⁾ Dz.U. C 86 z 7.3.2019, s. 282.⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2019 r. (Dz.U. C 23 z 21.1.2021, s. 218) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 20 kwietnia 2021 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 18 maja 2021 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).⁽⁴⁾ Dz.U. C 25 z 30.1.2008, s. 1.

- (8) W komunikacie z dnia 7 grudnia 2016 r. zatytułowanym „Europejski Korpus Solidarności” Komisja podkreśliła, że należy wzmocnić fundamenty pracy solidarnościowej w całej Europie, zapewnić osobom młodym więcej lepszych możliwości podejmowania działań solidarnościowych o szerokim zasięgu tematycznym oraz wspierać podmioty krajowe, regionalne i lokalne w dążeniach do stawienia czoła różnym wyzwaniom i kryzysom. Komunikatem tym Komisja rozpoczęła pierwszą fazę Europejskiego Korpusu Solidarności, w czasie której zmobilizowano zasoby w ramach różnych programów unijnych w celu zaoferowania osobom młodym z całej Unii możliwości podjęcia wolontariatu, stażu lub pracy.
- (9) W kontekście niniejszego rozporządzenia „solidarność” rozumie się jako poczucie indywidualnej i zbiorowej odpowiedzialności za wspólne dobro, wyrażające się konkretnym działaniem.
- (10) Ważnym wyrazem solidarności jest przyczynianie się do wspomagania osób i społeczności spoza Unii potrzebujących pomocy humanitarnej, na bazie podstawowych zasad: humanitaryzmu, neutralności, bezstronności i niezależności.
- (11) Należy dalej rozwijać solidarność z ofiarami kryzysów i katastrof w państwach trzecich oraz propagować i eksploatować wśród obywateli Unii pomoc humanitarną i wolontariat jako działania, które można podejmować na każdym etapie życia.
- (12) Unia i państwa członkowskie zobowiązały się do wdrożenia – zarówno wewnątrz, jak i w drodze działań zewnętrznych – Agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i określonych w niej celów zrównoważonego rozwoju.
- (13) W konkluzjach z dnia 19 maja 2017 r. o wykorzystaniu powiązania między aspektami humanitarnymi a rozwojowymi Rada uznała, że należy wzmocnić odporność poprzez lepsze powiązanie pomocy humanitarnej i współpracy rozwojowej oraz bardziej zacieśnić związki operacyjne między uzupełniającymi się podejściami w zakresie pomocy humanitarnej, współpracy rozwojowej i zapobiegania konfliktom.
- (14) Należy zapewnić osobom młodym łatwo dostępne i inkluzywne możliwości podejmowania działań solidarnościowych, które pozwoliłyby im wyrażać ich zaangażowanie na rzecz społeczności oraz zdobywać doświadczenie, wiedzę, umiejętności i kompetencje przydatne do rozwoju osobistego, edukacyjnego, społecznego, obywatelskiego i zawodowego, a tym samym poszerzać swoje szanse na zatrudnienie. Te działania solidarnościowe powinny także wspierać mobilność młodych wolontariuszy, świadomość międzykulturową i dialog międzykulturowy.
- (15) Działania solidarnościowe oferowane osobom młodym powinny pozwalać na ich konkretny i użyteczny wkład. Działania solidarnościowe powinny stanowić odpowiedź na niezaspokojone potrzeby społeczne i przyczynić się do wzmocnienia społeczności i zaangażowania obywatelskiego. Działania solidarnościowe powinny oferować osobom młodym możliwość zdobycia cennej wiedzy, umiejętności i kompetencji. Działania solidarnościowe powinny być finansowo dostępne dla osób młodych i przeprowadzane w bezpiecznych i zdrowych warunkach.
- (16) Program Europejskiego Korpusu Solidarności (zwany dalej „Programem”) stanowi pojedynczy punkt dostępu do działań solidarnościowych w całej Unii i poza nią. Aby zmaksymalizować skuteczność finansowania unijnego i wpływ programu, Komisja powinna starać się w spójny sposób stworzyć synergie pomiędzy wszystkimi stosownymi programami, jednak synergia te nie powinny skutkować wykorzystywaniem środków finansowych na realizację celów innych niż cele określone w niniejszym rozporządzeniu. Należy zapewnić spójność i komplementarność Programu wobec innych stosownych polityk Unii, np. strategii Unii Europejskiej na rzecz młodzieży na lata 2019–2027 ⁽⁵⁾, oraz innych odpowiednich programów unijnych, w szczególności programu Erasmus+ ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/817 ⁽⁶⁾. Program wykorzystuje mocne strony i synergia wcześniejszych i obecnych programów, w szczególności wolontariatu europejskiego, ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1288/2013 ⁽⁷⁾ i inicjatywy „Wolontariusze pomocy

⁽⁵⁾ Dz.U. C 456 z 18.12.2018, s. 1.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/817 z dnia 20 maja 2021 r. ustanawiające „Erasmus+”: unijny program na rzecz kształcenia i szkolenia, młodzieży i sportu oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1288/2013 (Dz.U. L 189 z 28.5.2021, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie (UE) nr 1288/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Erasmus+”: unijny program na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu oraz uchylające decyzje nr 1719/2006/WE, 1720/2006/WE i 1298/2008/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 50).

UE” ustanowionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 375/2014 ⁽⁸⁾. Należy zapewnić również komplementarność względem istniejących sieci szczebla unijnego istotnych dla działań Programu, takich jak sieć Eurodesk. Ponadto należy zapewnić komplementarność między odnośnymi istniejącymi programami, zwłaszcza krajowymi programami solidarności, takimi jak programy wolontariatu, służby obywatelskiej i mobilności dla osób młodych a Programem po to, by wzajemnie zwiększać i wzbogacać wpływ i zalety takich programów oraz w stosownym przypadku wykorzystywać dobre praktyki. Program nie powinien zastępować podobnych programów krajowych. Należy zapewnić wszystkim osobom młodym równy dostęp do krajowych działań solidarnościowych.

- (17) W celu dostosowania czasu jego realizacji do okresu obowiązywania wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 (od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r.), określonych w rozporządzeniu Rady (UE, Euratom) 2020/2093 ⁽⁹⁾, Program powinien być ustanowiony na okres siedmiu lat.
- (18) Jeśli chodzi o wykładnię odnośnych aktów prawnych Unii, zasadnym jest, by zarówno wolontariat transgraniczny, jak i wolontariat, który nadal będzie wspierany na mocy rozporządzenia (UE) nr 1288/2013, były uznawane za równoważne wolontariatowi realizowanemu w ramach wolontariatu europejskiego.
- (19) Założeniem Programu jest dawanie osobom młodym nowych możliwości podejmowania wolontariatu w dziedzinach solidarnościowych oraz opracowywania i rozwijania projektów solidarnościowych z własnej inicjatywy. Takie możliwości przyczyniają się do rozwoju osobistego, edukacyjnego, społecznego, obywatelskiego i zawodowego osób młodych. Program powinien również wspierać działania służące tworzeniu sieci kontaktów między uczestnikami i uczestniczącymi organizacjami oraz środki zapewniające jakość wspieranych działań i usprawniające walidację efektów uczenia się uzyskanych przez uczestników w ich wyniku. W ten sposób Program ma też na celu przyczynianie się do europejskiej współpracy mającej znaczenie dla osób młodych i do propagowania jej pozytywnego wpływu. Oferowane działania solidarnościowe powinny podlegać jasnej i szczegółowej procedurze, która jest adresowana do uczestników i organizacji uczestniczących, określającej poszczególne elementy wszystkich etapów działań solidarnościowych.
- (20) Działania solidarnościowe powinny mieć potencjalną europejską wartością dodaną i powinny korzystnie wpływać na społeczności oraz sprzyjać rozwojowi osobistemu, edukacyjnemu, społecznemu, obywatelskiemu i zawodowemu uczestników. Działania solidarnościowe powinny być opracowane w odniesieniu do różnorodnych obszarów, takich jak: kształcenie i szkolenie; praca z młodzieżą; zatrudnienie; równość płci; przedsiębiorczość, a w szczególności przedsiębiorczość społeczna; obywatelstwo i udział w procesie demokratycznym; świadomość międzykulturowa i dialog międzykulturowy; włączenie społeczne; włączenie osób z niepełnosprawnościami; środowisko i ochrona przyrody; działania klimatyczne; zapobieganie klęskom żywiołowym; gotowość na wypadek ich wystąpienia i usuwanie ich skutków; rolnictwo i rozwój obszarów wiejskich; dostarczanie artykułów żywnościowych i nieżywnościowych; zdrowie i dobrostan; kultura, w tym dziedzictwo kulturowe; kreatywność; wychowanie fizyczne i sport; pomoc i opieka społeczna; przyjmowanie i integracja obywateli państw trzecich z uwzględnieniem wyzwań stojących przed osobami ze środowiska migracyjnego; współpraca i spójność terytorialna oraz współpraca transgraniczna. Działania solidarnościowe powinny mieć też solidny wymiar edukacyjno-szkoleniowy w postaci odpowiednich działań oferowanych uczestnikom przed działaniem solidarnościowym, w trakcie jego trwania i po nim.
- (21) Wolontariat, zarówno w Unii, jak i poza Unią, stanowi urozmaicone doświadczenie w kontekście uczenia się pozaformalnego i nieformalnego, sprzyjające rozwojowi osobistemu, społeczno-edukacyjnemu i zawodowemu osób młodych oraz ich aktywnemu obywatelstwu, zaangażowaniu obywatelskiemu i szansom na zatrudnienie. Wolontariat nie powinien negatywnie wpływać na potencjalną lub dotychczasową pracę za wynagrodzeniem ani nie powinien być postrzegany jako jej zamiennik. Komisja i państwa członkowskie powinny współpracować w kwestiach polityki wolontariatu młodzieżowego poprzez otwartą metodę koordynacji.
- (22) Cechujący osoby młode zmysł inicjatywy jest istotną wartością dla społeczeństwa i rynku pracy. Program przyczynia się do pielęgnowania tego zmysłu inicjatywy poprzez oferowanie osobom młodym możliwości opracowywania i rozwijania ich własnych projektów solidarnościowych ukierunkowanych na specyficzne wyzwania i służących społecznościom lokalnym. Projekty solidarnościowe są okazją do wypróbowania pomysłów oraz innowacyjnych rozwiązań dla wspólnych wyzwań z zastosowaniem podejścia oddolnego i wspierają osoby młode w samodzielnym inicjowaniu działań solidarnościowych. Projekty solidarnościowe służą także za punkt wyjścia do dalszego angażowania się w działania solidarnościowe i są pierwszym krokiem na rzecz zachęcenia uczestników do podejmowania samozatrudnienia i kontynuowania aktywności obywatelskiej jako wolontariusze, stażyści lub pracownicy w stowarzyszeniach, organizacjach pozarządowych lub innych podmiotach aktywnych w sektorze solidarnościowym, niezarobkowym i młodzieżowym.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 375/2014 z dnia 3 kwietnia 2014 r. ustanawiające Europejski Ochotniczy Korpus Pomocy Humanitarnej (inicjatywa „Wolontariusze pomocy UE”) (Dz.U. L 122 z 24.4.2014, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 (Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 11).

- (23) Uczestnicy wolontariatu (zwani dalej „wolontariuszami”) mogą pomóc w zwiększaniu zdolności Unii do udzielania pomocy humanitarnej opartej na potrzebach i zasadach oraz w podnoszeniu skuteczności sektora humanitarnego, o ile zostaną odpowiednio wyselekcjonowani, przeszkoleni i przygotowani do oddelegowania, tak by mieli niezbędne umiejętności i kompetencje pozwalające w najskuteczniejszy sposób nieść pomoc potrzebującym, oraz o ile będą mogli liczyć na wystarczające wsparcie i nadzór na miejscu. Dlatego ważną rolę w zwiększaniu skuteczności reakcji humanitarnej na miejscu i we wspieraniu wolontariuszy w ramach wolontariatu odgrywają wysoko wykwalifikowani, dobrze wyszkoleni i doświadczeni trenerzy, mentorzy i eksperci. Tacy trenerzy, mentorzy i eksperci mogą uczestniczyć w wolontariacie, aby ukierunkowywać i wspierać wolontariuszy oraz pomagać we wspieraniu komponentów wolontariatu z zakresu rozwoju i budowania zdolności, wzmacniając w ten sposób sieci i społeczności lokalne. Należy zwrócić szczególną uwagę na zdolności organizacji przyjmujących w państwach trzecich oraz na potrzebę osadzenia wolontariatu w kontekście lokalnym i ułatwienia wolontariuszom interakcji z lokalnymi podmiotami humanitarnymi, społecznością przyjmującą i społeczeństwem obywatelskim.
- (24) Istotne jest, aby uczestnicy i organizacje uczestniczące czuli, że należą do wspólnoty osób i podmiotów zaangażowanych we wzmacnianie solidarności w całej Europie. Jednocześnie organizacje uczestniczące potrzebują wsparcia, by móc zwiększać zdolności oferowania dobrej jakości działań solidarnościowych coraz większej liczbie uczestników. Program powinien wspierać działania służące tworzeniu sieci kontaktów, mające na celu zwiększanie zaangażowania osób młodych i organizacji uczestniczących w tę społeczność, pielęgnowanie ducha Programu oraz zachęcanie do wymiany przydatnych praktyk i doświadczeń. Działania służące tworzeniu sieci kontaktów powinny przyczyniać się także do propagowania Programu wśród podmiotów publicznych i prywatnych oraz ułatwiania gromadzenia informacji zwrotnych od uczestników i organizacji uczestniczących na temat funkcjonowania Programu.
- (25) Należy zwrócić szczególną uwagę na zapewnienie jakości działań solidarnościowych i możliwości oferowanych w ramach Programu, w szczególności poprzez oferowanie uczestnikom szkoleń online lub offline, wsparcia językowego i wsparcia administracyjnego przed danym działaniem solidarnościowym, w trakcie jego trwania i po nim, a także zapewnienia ubezpieczenia, w tym od wypadków, chorób i odpowiedzialności cywilnej. Należy zapewnić walidację wiedzy, umiejętności i kompetencji nabytych przez uczestników podczas udziału w Programie. Niezwykle istotne pozostają bezpieczeństwo i ochrona uczestników, organizacji uczestniczących oraz zakładanych beneficjentów. Bezpieczeństwo i ochrona powinny obejmować odpowiednie wymogi dotyczące poświadczeń dla uczestników pracujących z grupami znajdującymi się w trudnej sytuacji zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym. Wszelkie działania solidarnościowe powinny być zgodne z zasadą „nie szkodzić” i powinny być realizowane z należytym uwzględnieniem skutków nieprzewidzianych okoliczności, takich jak kryzysy środowiskowe, konflikty czy pandemie. Wolontariusze nie powinni być delegowani do operacji prowadzonych w miejscach, w których toczą się międzynarodowe i wewnętrzne konflikty zbrojne, ani w obiektach, które nie spełniają międzynarodowych norm praw człowieka.
- (26) Program powinien respektować zasady określone w wytycznych UE z 2017 r. w sprawie promowania i ochrony praw dziecka oraz w art. 9 Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych.
- (27) Aby zapewnić wpływ działań Programu na osobisty, edukacyjny, społeczny, kulturowy, obywatelski i zawodowy rozwój uczestników, należy właściwie identyfikować i dokumentować wiedzę, umiejętności i kompetencje będące efektami uczenia się uzyskanymi w ramach danego działania. W tym celu należy zachęcać do korzystania ze skutecznych instrumentów szczebla unijnego i krajowego w zakresie uznawania uczenia się pozaformalnego i nieformalnego, takich jak Youthpass i Europass, w stosownym przypadku, zgodnie z krajowymi uwarunkowaniami i specyfiką, jak przewiduje zalecenie Rady z dnia 20 grudnia 2012 r. ⁽¹⁰⁾.
- (28) Komisja i agencje narodowe powinny także zachęcać byłych uczestników, by dzielili się doświadczeniami w ramach sieci młodzieżowych, placówek edukacyjnych i warsztatów np. jako ambasadorzy lub członkowie sieci. Byli uczestnicy mogą również pomagać w szkoleniu uczestników.
- (29) Przestrzeganie przez organizacje uczestniczące zasad i wymogów Programu w zakresie praw i obowiązków na wszystkich etapach doświadczenia solidarnościowego powinno być zagwarantowane znakiem jakości.

⁽¹⁰⁾ Zalecenie Rady z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego (Dz.U. C 398 z 22.12.2012, s. 1).

- (30) Każdy podmiot wyrażający chęć uczestniczenia w Programie powinien uzyskać znak jakości, o ile spełni odpowiednie warunki. Organy wykonawcze Programu powinny prowadzić proces, który skutkuje przyznaniem znaku jakości, w sposób ciągły. Organy wykonawcze Programu powinny okresowo oceniać, czy podmioty wciąż spełniają warunki, na podstawie których przyznano im znaki jakości. Znak jakości powinien być cofany, jeżeli w wyniku przeprowadzonych przez organy wykonawcze Programu kontroli okaże się, że dany podmiot nie spełnia już tych warunków. Procedurę administracyjną przyznania znaku jakości należy ograniczyć do minimum, aby nie zniechęcać mniejszych organizacji.
- (31) Podmiot zamierzający ubiegać się o finansowanie w celu oferowania działań solidarnościowych w ramach Programu powinien najpierw, jako warunek wstępny, uzyskać znak jakości. Taki warunek nie powinien dotyczyć osób fizycznych ubiegających się o wsparcie finansowe w imieniu nieformalnej grupy uczestników na projekty solidarnościowe. Uzyskanie znaku jakości nie powinno automatycznie prowadzić do otrzymania finansowania w ramach Programu.
- (32) Należy przyjąć ogólną zasadę, że wnioski o dotację składa się do agencji narodowej państwa, w którym organizacja uczestnicząca ma swoją siedzibę. Wnioski o dotacje na działania o wymiarze ogólnounijnym lub międzynarodowym, w tym działania solidarnościowe zespołów wolontariuszy w dziedzinach priorytetowych określonych na szczeblu Unii oraz działania solidarnościowe wspierające operacje pomocy humanitarnej w państwach trzecich, mogą w stosownym przypadku być zarządzane centralnie.
- (33) Organizacje uczestniczące mogą pełnić kilka funkcji w ramach Programu. Jako podmiot przyjmujący organizacje uczestniczące powinny wykonywać czynności związane z przyjmowaniem uczestników, obejmujące w stosownym przypadku organizowanie działań oraz zapewnianie uczestnikom doradztwa i wsparcia w trakcie działania solidarnościowego. Jako podmiot wspierający powinny one prowadzić czynności związane z wysyłaniem uczestników, a także ich przygotowywaniem przed wyjazdem, oraz udzielaniem im wskazówek w trakcie działania solidarnościowego i po jego zakończeniu, obejmujące szkolenie uczestników i kierowanie ich do lokalnych organizacji po zakończeniu działania solidarnościowego, w celu zwiększenia możliwości zdobycia dalszego doświadczenia solidarnościowego. Znak jakości powinien odzwierciedlać fakt, że wymogi szczegółowe różnią się w zależności od rodzaju oferowanego działania solidarnościowego i poświadczają, że organizacja jest w stanie zapewnić jakość działań solidarnościowych na wszystkich etapach doświadczenia solidarnościowego, zgodnie z zasadami i celami programu. Podmiot, który dokonuje istotnej zmiany w swoich działaniach, powinien powiadomić o tym właściwy organ wykonawczy Programu, który może ocenić, czy ten podmiot wciąż spełnia warunki, na podstawie których przyznano mu znak jakości.
- (34) Aby móc wspierać działania solidarnościowe wśród osób młodych, organizacje uczestniczące powinny być podmiotami publicznymi lub prywatnymi lub organizacjami międzynarodowymi – nastawionymi lub nienastawionymi na zysk – i mogą obejmować organizacje młodzieżowe, instytucje religijne, stowarzyszenia charytatywne, świeckie organizacje humanistyczne, organizacje pozarządowe lub inne podmioty społeczeństwa obywatelskiego.
- (35) Należy ułatwiać rozszerzanie zasięgu projektów Programu. Należy wdrożyć konkretne środki, aby pomóc promotorom projektów Programu w ubieganiu się o dotacje lub w tworzeniu synergii poprzez wsparcie z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych oraz programów unijnych związanych z migracją, bezpieczeństwem, sprawiedliwością i obywatelstwem, zdrowiem i kulturą.
- (36) Centra zasobów Europejskiego Korpusu Solidarności powinny pomagać organom wykonawczym Programu, organizacjom uczestniczącym oraz uczestnikom w podnoszeniu jakości wdrażania działań Programu oraz w lepszej identyfikacji i walidacji kompetencji nabywanych podczas tych działań, w tym poprzez oferowanie Youthpass.
- (37) Należy stale rozwijać portal Programu, aby zapewnić łatwy dostęp do Programu – zgodnie ze standardami ustanowionymi dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2102⁽¹⁾ – i stworzyć w ten sposób punkt kompleksowej obsługi zarówno dla zainteresowanych osób indywidualnych, jak i dla zainteresowanych organizacji, między innymi do celów rejestracji; identyfikacji i dopasowywania profili i możliwości; tworzenia sieci kontaktów oraz kontaktów wirtualnych; szkoleń online; wsparcia językowego oraz wsparcia po zakończeniu działania i do innych przydatnych celów, które mogą się pojawić w przyszłości.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2102 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie dostępności stron internetowych i mobilnych aplikacji organów sektora publicznego (Dz.U. L 327 z 2.12.2016, s. 1).

- (38) Należy bardziej rozwinąć portal Programu, uwzględniając europejskie ramy interoperacyjności, określone w komunikacie Komisji z dnia 23 marca 2017 r. zatytułowanym „Europejskie ramy interoperacyjności – strategia wdrażania”, które zawierają szczegółowe wskazówki dotyczące sposobu tworzenia interoperacyjnych usług publicznych i które są wdrażane w państwach członkowskich i innych państwach należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego za pomocą krajowych ram interoperacyjności. Europejskie ramy interoperacyjności zawierają 47 konkretnych zaleceń dla administracji publicznej, które mówią, jak poprawić zarządzanie działaniami związanymi z interoperacyjnością, ustanowić związki między organizacjami, usprawnić procesy wspierające cyfrowe usługi typu koniec-koniec oraz zapewnić, aby zarówno obowiązujące, jak i nowe akty prawne nie zagrażały wysiłkom na rzecz interoperacyjności.
- (39) Do niniejszego Programu stosuje się rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046⁽¹²⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem finansowym”). Rozporządzenie finansowe określa zasady wykonania budżetu Unii, w tym zasady dotyczące dotacji, nagród, zamówień, zarządzania pośredniego, instrumentów finansowych gwarancji budżetowych, pomocy finansowej oraz kosztów poniesionych przez ekspertów zewnętrznych.
- (40) Zgodnie z rozporządzeniem finansowym, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013⁽¹³⁾, rozporządzeniami Rady (WE, Euratom) nr 2988/95⁽¹⁴⁾, (Euratom, WE) nr 2185/96⁽¹⁵⁾ i (UE) 2017/1939⁽¹⁶⁾ interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków w zakresie zapobiegania nieprawidłowościom – w tym nadużyciom finansowym – ich wykrywania, korygowania i prowadzenia w ich sprawie postępowań, odzyskiwania środków utraconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania kar administracyjnych. W szczególności, zgodnie z rozporządzeniami (Euratom, WE) nr 2185/96 i (UE, Euratom) nr 883/2013, Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) jest uprawniony do prowadzenia dochodzeń administracyjnych, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub wszelka inna nielegalna działalność na szkodę interesów finansowych Unii. Prokuratura Europejska (EPPO) jest uprawniona zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939 do prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń w sprawie przestępstw naruszających interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371⁽¹⁷⁾. Zgodnie z rozporządzeniem finansowym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, mają w pełni współpracować w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznać Komisji, OLAF, Trybunałowi Obrachunkowemu oraz, w przypadku państw członkowskich, które uczestniczą we wzmocnionej współpracy na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1939, EPPO, niezbędne prawa i dostęp, a także zapewniać, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonywaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa.
- (41) Program jest skierowany do osób młodych w wieku od 18 do 30 lat. Aby uczestniczyć w oferowanych przez Program działaniach, od takich młodych osób powinno się wymagać wcześniejszej rejestracji na portalu Programu.
- (42) Z uwagi na szczególne wyzwania wiążące się z działaniami humanitarnymi uczestnicy wolontariatu wspierającego operacje pomocy humanitarnej powinni mieć co najmniej 18 lat i nie więcej niż 35 lat.
- (43) Należy zwrócić szczególną uwagę na to, by działania solidarnościowe były dostępne dla wszystkich osób młodych, a w szczególności osób młodych o mniejszych szansach. Należy wprowadzić środki szczególne promujące włączenie społeczne, a w szczególności uczestnictwo defaworyzowanych osób młodych – w tym racjonalne usprawnienia umożliwiające skuteczne uczestnictwo osób z niepełnosprawnościami na zasadzie równości z innymi osobami zgodnie z art. 27 Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych i z dyrektywą Rady

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (EPPO) (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

2000/78/WE⁽¹⁸⁾. Takie środki szczególne powinny uwzględniać ograniczenia wynikające z odizolowania wielu obszarów wiejskich, najbardziej oddalonych regionów Unii oraz krajów i terytoriów zamorskich i z ubóstwa niektórych obszarów podmiejskich. Analogicznie państwa członkowskie, kraje i terytoria zamorskie oraz państwa trzecie stowarzyszone z programem powinny dążyć do przyjęcia wszelkich odpowiednich środków w celu usunięcia prawnych i administracyjnych przeszkód we właściwym funkcjonowaniu Programu. Te środki powinny rozwiązać – w miarę możliwości i bez uszczerbku dla dorobku Schengen i prawa Unii w zakresie wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich – kwestie administracyjne powodujące trudności z uzyskaniem wiz i dokumentów pobytowych oraz w przypadku działań transgranicznych prowadzonych w Unii kwestie związane z uzyskaniem europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego.

- (44) Odzwierciedlając znaczenie przeciwdziałania zmianie klimatu zgodnie z zobowiązaniami Unii na rzecz realizacji porozumienia paryskiego przyjętego w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych i celów ONZ dotyczących zrównoważonego rozwoju, Program ma na celu przyczynienie się do uwzględnienia działań w dziedzinie klimatu i do osiągnięcia celu ogólnego zakładającego, że 30 % wydatków budżetowych Unii zostanie przeznaczonych na wspieranie celów klimatycznych. W myśl Europejskiego Zielonego Ładu jako planu działania na rzecz zrównoważonego wzrostu akcje realizowane na mocy niniejszego rozporządzenia powinny być zgodne z zasadą „nie szkodzić” bez zmiany podstawowego charakteru Programu. W trakcie realizacji Programu stosowne akcje powinny być określone i wprowadzone oraz ponownie ocenione w kontekście stosownego procesu ewaluacji i przeglądu. Istotne jest także, by stosowne akcje przyczyniające się do realizacji celów klimatycznych, w tym służące zmniejszaniu wpływu Programu na środowisko, podlegały pomiarom.
- (45) Niniejsze rozporządzenie określa pulę środków finansowych Programu, która ma stanowić główną kwotę odniesienia w rozumieniu pkt 18 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 16 grudnia 2020 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami oraz w sprawie nowych zasobów własnych, w tym również harmonogramu wprowadzania nowych zasobów własnych⁽¹⁹⁾ dla Parlamentu Europejskiego i Rady podczas rocznej procedury budżetowej.
- (46) Rodzaje finansowania i metody wykonywania na podstawie niniejszego rozporządzenia powinny być wybierane w zależności od stopnia, w jakim umożliwiają osiągnięcie szczegółowych celów akcji i uzyskanie rezultatów, biorąc pod uwagę w szczególności koszty kontroli, obciążenie administracyjne oraz przewidywane ryzyko nieprzebrania przepisów. Dokonując takiego wyboru w odniesieniu do dotacji, należy rozważyć korzystanie z płatności ryczałtowych, stawek zryczałtowanych i stawek jednostkowych.
- (47) Państwa trzecie będące członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego mogą uczestniczyć w programach unijnych w ramach współpracy ustanowionej na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁽²⁰⁾, które przewiduje realizację programów na podstawie decyzji przyjętej na mocy tego porozumienia. Państwa trzecie mogą również uczestniczyć w tych programach na podstawie innych instrumentów prawnych. W niniejszym rozporządzeniu należy wprowadzić przepis szczególnie zobowiązujący państwa trzecie do przyznania właściwemu urzędnikowi zatwierdzającemu, OLAF oraz Trybunałowi Obrachunkowemu praw i dostępu niezbędnych do wykonywania w pełni ich odpowiednich kompetencji. Pełne uczestnictwo państw trzecich w Programie powinno podlegać warunkom ustanowionym w umowach szczegółowych obejmujących kwestię uczestnictwa zainteresowanego państwa trzeciego w Programie. Ponadto pełne uczestnictwo wymaga ustanowienia agencji narodowej i poddania niektórych akcji programu pod zarządzanie pośrednie. Podmioty prawne z państw trzecich, które nie są stowarzyszone z Programem, powinny mieć możliwość uczestnictwa w niektórych akcjach Programu, jak określono w programach prac i opublikowanych przez Komisję zaproszeniach do składania wniosków. Przy realizacji Programu można wziąć pod uwagę szczególne ustalenia dotyczące uczestnictwa podmiotów prawnych z Andory, Liechtensteinu, Monako, San Marino i Stolicy Apostolskiej.
- (48) Aby zmaksymalizować wpływ Programu, należy wprowadzić przepisy umożliwiające państwom członkowskim i państwom trzecim stowarzyszonym z programem i innymi programami Unii udostępnianie dodatkowego finansowania zgodnie z zasadami Programu.
- (49) Zgodnie z decyzją Rady 2013/755/UE⁽²¹⁾, osoby i podmioty z siedzibą w krajach i terytoriach zamorskich kwalifikują się do finansowania z zastrzeżeniem zasad i celów programu oraz ewentualnych uzgodnień mających zastosowanie do państwa członkowskiego, z którym dany kraj lub terytorium zamorskie są powiązane.

⁽¹⁸⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303 z 2.12.2000, s. 16).

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 28.

⁽²⁰⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

⁽²¹⁾ Decyzja Rady 2013/755/UE z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”) (Dz.U. L 344 z 19.12.2013, s. 1).

- (50) W związku z art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i zgodnie z komunikatem Komisji z dnia 24 października 2017 r. zatytułowanym „Silniejsze i odnowione partnerstwo strategiczne z regionami najbardziej oddalonymi UE” w Programie należy uwzględnić szczególną sytuację regionów najbardziej oddalonych, o których mowa w tym artykule. Należy zastosować środki w celu zwiększenia uczestnictwa regionów najbardziej oddalonych we wszystkich akcjach, w tym, w stosownych przypadkach, poprzez wsparcie finansowe na akcje w zakresie mobilności. Należy sprzyjać wymianom i współpracy w zakresie mobilności między osobami i organizacjami z tych regionów i państw trzecich, w szczególności państw sąsiadujących. Środki takie należy monitorować i regularnie poddawać ewaluacji.
- (51) Zgodnie z rozporządzeniem finansowym Komisja powinna przyjmować programy prac i informować o nich Parlament Europejski i Radę. Programy prac powinny określać środki niezbędne do ich wdrożenia zgodnie z celami ogólnymi i szczegółowymi Programu, kryteria wyboru i przyznania dotacji, a także inne wymagane elementy. Programy prac i ich zmiany powinny być przyjmowane w drodze aktów wykonawczych zgodnie z procedurą sprawdzającą.
- (52) Zgodnie z pkt 22 i 23 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽²²⁾ Program powinien być oceniany na podstawie informacji zgromadzonych zgodnie ze szczególnymi wymogami dotyczącymi monitorowania, przy czym należy unikać obciążeń administracyjnych, w szczególności dla państw członkowskich, a także nadmiernej regulacji. Wymogi te powinny, w stosownych przypadkach, obejmować mierzalne wskaźniki stanowiące podstawę oceny skutków w praktyce Programu, w tym wpływu na wyzwania społeczne i humanitarne.
- (53) Należy zapewnić na szczeblu lokalnym, krajowym i europejskim odpowiednie działania informacyjne, promocję i rozpowszechnianie możliwości i rezultatów działań wspieranych przez program. Szczególną uwagę należy zwrócić na przedsiębiorstwa społeczne, zachęcając je do wspierania działań Programu. Działania informacyjne, promocja i rozpowszechnianie powinny być realizowane przez wszystkie organy wykonawcze Programu, w tym w stosownych przypadkach przy wsparciu innych kluczowych interesariuszy. Ponadto w całym cyklu obowiązywania Programu Komisja powinna regularnie współpracować z szerokim gronem interesariuszy, w tym z organizacjami uczestniczącymi, aby ułatwić wymianę dobrych praktyk i rezultatów projektów oraz zbierać informacje zwrotne na temat Programu. Do udziału w tym procesie powinny zostać zaproszone agencje narodowe.
- (54) Aby skuteczniej realizować cele Programu, Komisja, władze krajowe i agencje narodowe powinny w miarę możliwości ściśle ze sobą współpracować, w stosownym przypadku w partnerstwie z organizacjami pozarządowymi, przedsiębiorstwami społecznymi, organizacjami młodzieżowymi, organizacjami reprezentującymi osoby z niepełnosprawnościami oraz z lokalnymi interesariuszami dysponującymi wiedzą fachową w zakresie działań solidarnościowych.
- (55) Aby zapewnić większą skuteczność komunikacji z opinią publiczną oraz wzmocnić efekt synergii między działaniami komunikacyjnymi podejmowanymi z inicjatywy Komisji, zasoby finansowe przydzielone na komunikację na mocy niniejszego rozporządzenia powinny przyczyniać się również do komunikacji instytucjonalnej na temat priorytetów politycznych Unii, o ile priorytety te są związane z ogólnym celem Programu.
- (56) Aby zapewnić skuteczne i sprawne wykonanie niniejszego rozporządzenia, Program powinien w jak największym stopniu wykorzystywać już istniejące ustalenia w zakresie zarządzania. Ogólną realizację Programu należy zatem potwierzyć istniejącym strukturom, mianowicie Komisji i agencjom narodowym wyznaczonym do zarządzania akcjami, o których mowa w rozdziale poświęconym młodzieży rozporządzenia (UE) 2021/817. Akcjami w ramach „uczestnictwa osób młodych w działaniach solidarnościowych związanych z pomocą humanitarną” należy jednak głównie zarządzać bezpośrednio. Komisja powinna regularnie konsultować się z kluczowymi interesariuszami, w tym z organizacjami uczestniczącymi, w sprawie wdrażania Programu.
- (57) Aby zapewnić należyte zarządzanie finansami oraz pewność prawa w państwach członkowskich i państwach trzecich stowarzyszonych z Programem, każda władza krajowa powinna wyznaczyć niezależną instytucję audytową. Jeżeli jest to możliwe i aby zmaksymalizować efektywność, niezależne instytucje audytowe powinny być takie same jak te, które wyznaczono w odniesieniu do akcji, o których mowa w rozdziale poświęconym młodzieży rozporządzenia (UE) 2021/817.
- (58) Państwa członkowskie powinny dążyć do przyjęcia wszelkich odpowiednich środków w celu usunięcia prawnych i administracyjnych przeszkód we właściwym funkcjonowaniu programu. Obejmuje to rozwiązanie – w miarę możliwości i bez uszczerbku dla prawa Unii w zakresie wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich – kwestii powodujących trudności z uzyskaniem wiz i dokumentów pobytowych.

⁽²²⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (59) System sprawozdawczości dotyczącej wykonania powinien zapewniać wydajne, skuteczne i terminowe gromadzenie danych na odpowiednim poziomie szczegółowości na potrzeby monitorowania realizacji i ewaluacji Programu. Takie dane powinny być przekazywane Komisji w sposób zgodny z właściwymi przepisami o ochronie danych.
- (60) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽²³⁾.
- (61) Aby uprościć wymagania wobec beneficjentów, należy w możliwie najszerszym zakresie stosować uproszczone dotacje w formie płatności ryczałtowych, finansowania według stawek ryczałtowych oraz kosztów jednostkowych. W uproszczonych formach wsparcia finansowego na akcje Programu w zakresie mobilności, których wysokość określa Komisja, należy uwzględnić koszty życia i utrzymania w państwie przyjmującym. Należy też zachęcać państwa członkowskie, aby zgodnie z prawem krajowym zwalniały takie wsparcie finansowe z podatków i kosztów socjalnych; w ten sam sposób należy traktować publiczne lub prywatne podmioty prawne udzielające dotacji osobom fizycznym.
- (62) W celu zapewnienia skutecznej oceny postępów Programu w osiągnięciu jego celów, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w celu zmiany załącznika w odniesieniu do wskaźników wykonania Programu. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (63) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”). Celem niniejszego rozporządzenia jest w szczególności zapewnienie pełnego przestrzegania prawa do równości kobiet i mężczyzn oraz prawa do niedyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, pochodzenie społeczno-ekonomiczne oraz promowanie stosowania art. 21 i 23 Karty.
- (64) Do niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają horyzontalne zasady finansowe przyjęte przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 322 TFUE. Zasady te zostały ustanowione w rozporządzeniu finansowym i określają w szczególności procedurę uchwalania i wykonywania budżetu w drodze dotacji, zamówień, nagród i wykonania pośredniego oraz przewidują kontrolę odpowiedzialności podmiotów upoważnionych do działań finansowych. Zasady przyjęte na podstawie art. 322 TFUE obejmują również ogólny system warunkowości służący ochronie budżetu Unii.
- (65) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie zwiększenie zaangażowania osób młodych i organizacji w wysokiej jakości łatwo dostępne działania solidarnościowe, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego rozmiary i skutki możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (66) Zgodnie z rozporządzeniem finansowym dotacji można udzielić na akcję, która już się rozpoczęła, pod warunkiem że wnioskodawca może wykazać potrzebę rozpoczęcia akcji przed podpisaniem umowy o udzielenie dotacji. Jednak poza należycie uzasadnionymi sytuacjami wyjątkowymi koszty poniesione przed dniem przedłożenia wniosku o udzielenie dotacji nie są kwalifikowalne do finansowania unijnego. Aby uniknąć zakłóceń w zakresie unijnego wsparcia, które mogłyby zaszkodzić interesom Unii, należy przewidzieć możliwość, by w decyzji w sprawie finansowania – w ograniczonym czasie na początku wieloletnich ram finansowych na okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. (WRF na lata 2021–2027) i wyłącznie w należycie uzasadnionych sytuacjach – dopuścić kwalifikowalność działań i kosztów od dnia 1 stycznia 2021 r., nawet jeżeli działania te zostały zrealizowane, a koszty – poniesione przed przedłożeniem wniosku o udzielenie dotacji.
- (67) Akcje lub inicjatywy, które nie są wspierane na mocy niniejszego rozporządzenia, nie mogą być zamieszczane w programach prac.

⁽²³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (68) Aby zoptymalizować wartość dodaną inwestycji w całości lub w części finansowanych z budżetu Unii, należy dążyć do synergii, w szczególności między Programem a innymi programami unijnymi, w tymi funduszami wdrażanymi w ramach zarządzania dzielonego. Aby zmaksymalizować te synergie, należy zapewnić kluczowe mechanizmy wspomagające, w tym finansowanie skumulowane w ramach akcji Programu i innego programu unijnego, o ile takie finansowanie skumulowane nie przekracza łącznych kosztów kwalifikowalnych akcji. W tym celu w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić odpowiednie zasady, w szczególności dotyczące możliwości proporcjonalnego deklaratowania tych samych kosztów lub wydatków w ramach Programu i innego programu unijnego.
- (69) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1475 ⁽²⁴⁾ powinno utracić moc z dniem 1 stycznia 2021 r.
- (70) W celu zapewnienia ciągłości udzielania wsparcia w odpowiednim obszarze polityki i umożliwienia realizacji Programu od początku obowiązywania wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym i powinno się je stosować z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2021 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia program „Europejski Korpus Solidarności” („Program”) na okres WRF na lata 2021–2027.
2. Program ma dwa następujące komponenty akcji:
 - a) „uczestnictwo osób młodych w działaniach solidarnościowych”; oraz
 - b) „uczestnictwo osób młodych w działaniach solidarnościowych związanych z pomocą humanitarną” (Europejski Ochotniczy Korpus Pomocy Humanitarnej).
3. Niniejsze rozporządzenie określa cele Programu, budżet na lata 2021–2027 r., formy finansowania unijnego oraz zasady przyznawania takiego finansowania.

Artykuł 2

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „działanie solidarnościowe” oznacza wysokiej jakości inkluzywne działanie podejmujące ważne wyzwania społeczne, które przyczynia się do realizacji celów Programu, przybiera formę wolontariatu, projektów solidarnościowych lub działań służących tworzeniu sieci kontaktów w różnych dziedzinach, w tym w dziedzinie pomocy humanitarnej, które zapewnia europejską wartość dodaną i jest zgodne z przepisami o bezpieczeństwie i higienie pracy i ze stosownymi przepisami bezpieczeństwa;
- 2) „zarejestrowany kandydat” oznacza osobę w wieku 17–30 lat lub, w przypadku wolontariatu w ramach Europejskiego Ochotniczego Korpusu Pomocy Humanitarnej, w wieku 17–35 lat, która legalnie przebywa w państwie członkowskim, państwie trzecim stowarzyszonym z Programem lub innym państwie uczestniczącym na mocy niniejszego rozporządzenia, i która zarejestrowała się na portalu Europejskiego Korpusu Solidarności, aby wyrazić zainteresowanie uczestnictwem w działaniu solidarnościowym, ale jeszcze w takim działaniu nie uczestniczy;
- 3) „uczestnik” oznacza osobę w wieku 18–30 lat lub, w przypadku wolontariatu w ramach Europejskiego Ochotniczego Korpusu Pomocy Humanitarnej, w wieku 18–35 lat, która legalnie przebywa w państwie członkowskim, państwie trzecim stowarzyszonym z Programem lub w innym państwie uczestniczącym, na mocy niniejszego rozporządzenia, zarejestrowała się na portalu Europejskiego Korpusu Solidarności i uczestniczy w działaniu solidarnościowym;
- 4) „osoby młode o mniejszych szansach” oznaczają osoby młode, które z przyczyn ekonomicznych, społecznych, kulturowych, geograficznych lub zdrowotnych, ze względu na ich pochodzenie ze środowiska migracyjnego lub z powodów takich jak niepełnosprawności lub trudności w nauce lub z innych powodów, w tym z powodów mogących prowadzić do dyskryminacji wymienionych w art. 21 Karty, zmagają się z trudnościami stojącymi na przeszkodzie w skutecznym dostępie do możliwości oferowanych przez Program;

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1475 z dnia 2 października 2018 r. ustanawiające ramy prawne Europejskiego Korpusu Solidarności oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1288/2013, rozporządzenie (UE) nr 1293/2013 i decyzję nr 1313/2013/UE (Dz.U. L 250 z 4.10.2018, s. 1).

- 5) „organizacja uczestnicząca” oznacza lokalny, regionalny, krajowy lub międzynarodowy podmiot publiczny lub prywatny, nastawiony lub nienastawiony na zysk, któremu przyznano znak jakości;
- 6) „wolontariat” oznacza działanie solidarnościowe realizowane przez okres do 12 miesięcy jako dobrowolne działanie nieodpłatne, które przyczynia się do realizacji wspólnego dobra;
- 7) „projekt solidarnościowy” oznacza nieodpłatne działanie solidarnościowe realizowane przez okres do 12 miesięcy przez grupy co najmniej pięciu uczestników w celu podjęcia kluczowych wyzwań we własnych społecznościach, mające wyraźną europejską wartość dodaną;
- 8) „znak jakości” oznacza certyfikat przyznawany na podstawie różnorodnych wymogów szczegółowych zależnych od rodzaju oferowanego działania solidarnościowego organizacji uczestniczącej, która chce oferować działania solidarnościowe w ramach Programu jako podmiot przyjmujący lub podmiot wspierający, lub jednocześnie w obu tych rolach;
- 9) „centra zasobów Europejskiego Korpusu Solidarności” oznaczają dodatkowe funkcje pełnione przez wyznaczone agencje narodowe w celu wspierania opracowywania, wdrażania i jakości działań solidarnościowych w ramach Programu oraz identyfikowania kompetencji nabywanych przez uczestników w trakcie działań solidarnościowych;
- 10) „portal Europejskiego Korpusu Solidarności” oznacza interaktywne narzędzie internetowe dostępne we wszystkich językach urzędowych Unii, za zarządzanie którym odpowiada Komisja, dostarczające stosownych usług internetowych służących wspieraniu dobrego jakościowo wdrażania Programu i uzupełniające działania organizacji uczestniczących, do których to usług należą przekazywanie informacji o Programie, rejestracja uczestników, wyszukiwanie uczestników, promowanie i wyszukiwanie działań solidarnościowych, wyszukiwanie potencjalnych partnerów projektów, wspieranie nawiązywania kontaktów i ofert działań solidarnościowych, szkolenia oraz działania komunikacyjne i działania służące tworzeniu sieci kontaktów, informowanie i powiadamianie użytkowników o możliwościach, zapewnianie mechanizmu przekazywania informacji zwrotnych o jakości działań solidarnościowych oraz umożliwiające dodanie innych stosownych usług w zależności od stosownej sytuacji związanej z Programem;
- 11) „unijne narzędzie przejrzystości i uznawalności” oznacza instrument ułatwiający interesariuszom zrozumienie, docenienie oraz w stosownym przypadku uznanie efektów uczenia się pozaformalnego i nieformalnego w całej Unii;
- 12) „działanie w zakresie pomocy humanitarnej” oznacza działanie, które wspiera długoterminowe pokryzysowe operacje pomocy humanitarnej w państwach trzecich, służące zapewnieniu pomocy opartej na potrzebach, mającej chronić życie, zapobiegać ludzkiemu cierpieniu i je łagodzić oraz chronić godność ludzką w obliczu kryzysów wywołanych przez człowieka lub klęsk żywiołowych; obejmuje ono operacje wsparcia, pomocy doraźnej i ochrony podczas kryzysów humanitarnych lub w ich następstwie, środki wspierające mające zapewnić dostęp do potrzebujących i ułatwić swobodny przepływ pomocy, jak również akcje mające poprawiać gotowość na klęski żywiołowe i zmniejszać ryzyko ich wystąpienia, łączące pomoc doraźną, odbudowę i rozwój oraz przyczyniające się do zwiększania odporności i zdolności społeczności podatnych na zagrożenia lub dotkniętych klęskami żywiołowymi do radzenia sobie z kryzysami i ich przezwycięzania;
- 13) „państwo trzecie” oznacza państwo, które nie jest członkiem Unii.

Artykuł 3

Cele programu

1. Ogólnym celem Programu jest zwiększanie zaangażowania osób młodych i organizacji w wysokiej jakości łatwo dostępne działania solidarnościowe, głównie w wolontariat, i w ten sposób wzmacnianie spójności, solidarności, demokracji, tożsamości europejskiej i aktywnego obywatelstwa w Unii i poza jej granicami, a zarazem podejmowanie wyzwań społecznych i humanitarnych w terenie, ze szczególnym naciskiem na promowanie zrównoważonego rozwoju, włączenia społecznego i równych szans.
2. Szczegółowym celem Programu jest zapewnienie osobom młodym, w tym osobom młodym o mniejszych szansach, łatwo dostępnych możliwości zaangażowania się w działania solidarnościowe wywołujące pozytywne zmiany społeczne w Unii i poza jej granicami, a jednocześnie podnoszenie i odpowiednie walidowanie kompetencji tych osób oraz ułatwanie ich dalszego zaangażowania jako aktywnych obywateli.

3. Cele Programu są realizowane w ramach następujących komponentów akcji określonych w art. 1 ust. 2.

ROZDZIAŁ II

Akcje Programu

Artykuł 4

Akcje Programu

1. W ramach Programu wspierane są następujące akcje:

- a) wolontariat określony w art. 7 i 10;
- b) projekty solidarnościowe określone w art. 8;
- c) działania służące tworzeniu sieci kontaktów określone w art. 5 ust. 1; oraz
- d) środki zapewniające jakość i wsparcie określone w art. 5 ust. 2.

2. W ramach Programu wspierane są działania solidarnościowe mające wyraźną europejską wartość dodaną, widoczną przykładowo w ich:

- a) transnarodowym charakterze, w szczególności jeśli chodzi o mobilność i współpracę edukacyjną;
- b) potencjalnej komplementarności wobec innych programów i polityk na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym, unijnym i międzynarodowym;
- c) wymiarze europejskim, jeżeli chodzi o tematy i cele, podejścia, spodziewane wyniki oraz inne aspekty tych działań solidarnościowych;
- d) podejściu w kwestii angażowania osób młodych z różnych środowisk;
- e) wkładzie w skuteczne wykorzystanie unijnych narzędzi przejrzystości i uznawalności.

3. Działania solidarnościowe są realizowane zgodnie ze szczegółowymi wymogami ustanowionymi dla każdego z rodzajów działań realizowanych w ramach Programu, o których mowa w art. 5, 7, 8 i 10, oraz zgodnie z mającymi zastosowanie ramami regulacyjnymi w państwach członkowskich i państwach trzecich stowarzyszonych z Programem.

4. Odniesienia do wolontariatu europejskiego w unijnych aktach prawnych należy rozumieć jako odniesienia obejmujące wolontariat w ramach zarówno rozporządzenia (UE) nr 1288/2013, jak i niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Akcje wspólne dla obu komponentów

1. Działania służące tworzeniu sieci kontaktów są realizowane w wariantach krajowym lub transgranicznym i mają na celu:

- a) wzmocnienie zdolności organizacji uczestniczących do oferowania wysokiej jakości łatwo dostępnych projektów coraz większej liczbie uczestników Programu;
- b) przyciąganie nowych uczestników i nowych organizacji uczestniczących;
- c) zapewnianie uczestnikom i organizacjom uczestniczącym możliwości przekazywania informacji zwrotnych o działaniach solidarnościowych i promowania Programu; oraz
- d) przyczynianie się do wymiany doświadczeń i zwiększanie poczucia przynależności uczestników i organizacji uczestniczących, a tym samym wspieranie ogólnych pozytywnych skutków Programu, w tym poprzez działania takie jak wymiana sprawdzonych rozwiązań i tworzenie sieci.

2. Środki zapewniające jakość i wsparcie obejmują:

- a) odpowiednie środki służące spełnieniu wymogów dotyczących wydawania poświadczeń zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym;
- b) środki stosowane przed działaniami solidarnościowymi, w trakcie ich trwania lub po ich zakończeniu służące zapewnieniu jakości i dostępności tych działań, w tym szkolenia online i offline dostosowane, w stosownym przypadku, do danego działania solidarnościowego i jego kontekstu; wsparcie językowe; ubezpieczenie, w tym ubezpieczenie od wypadków i chorób; dalsze stosowanie Youthpass, który wskazuje i dokumentuje kompetencje nabyte przez uczestników w trakcie działań solidarnościowych; budowanie zdolności oraz wsparcie administracyjne dla organizacji uczestniczących;

- c) opracowanie i utrzymanie znaku jakości;
- d) działalność centrów zasobów Europejskiego Korpusu Solidarności służącą wspieraniu i podnoszeniu jakości realizacji akcji Programu oraz usprawnianiu walidacji ich efektów; oraz
- e) utworzenie, utrzymanie oraz aktualizację dostępnego portalu Europejskiego Korpusu Solidarności i innych stosownych usług online oraz niezbędnych informatycznych systemów wsparcia i narzędzi internetowych.

ROZDZIAŁ III

Uczestnictwo osób młodych w działaniach solidarnościowych

Artykuł 6

Cel i rodzaje akcji

1. Akcje realizowane w ramach komponentu „uczestnictwo osób młodych w działaniach solidarnościowych” przyczyniają się w szczególności do wzmocnienia spójności, solidarności, aktywnego obywatelstwa i demokracji w Unii i poza jej terytorium, a równocześnie odpowiadają na wyzwania społeczne, przy szczególnych staraniach na rzecz promowania włączenia społecznego i równych szans.
2. Komponent „uczestnictwo osób młodych w działaniach solidarnościowych” wspiera następujące akcje:
 - a) wolontariat określony w art. 7;
 - b) projekty solidarnościowe określone w art. 8;
 - c) działania służące tworzeniu sieci kontaktów dla osób i organizacji uczestniczących w tym komponentcie określone w art. 5 ust. 1;
 - d) środki zapewniające jakość i wsparcie określone w art. 5 ust. 2.

Artykuł 7

Wolontariat w zakresie „uczestnictwa osób młodych w działaniach solidarnościowych”

1. Wolontariat:
 - a) ma element edukacyjno-szkoleniowy;
 - b) nie zastępuje staży ani pracy;
 - c) nie jest równy zatrudnieniu; oraz
 - d) opiera się na pisemnym porozumieniu o wolontariacie.

Porozumienie, o którym mowa w lit. d) akapitu pierwszego, określa prawa i obowiązki stron tego porozumienia, czas trwania i miejsce oddelegowania oraz opis zadań. Takie porozumienie zawiera wzmiankę o warunkach ubezpieczenia uczestników oraz w stosownym przypadku o odpowiednich wymogach dotyczących poświadczeń, zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym.

2. Wolontariat może mieć miejsce w państwie innym niż państwo zamieszkania uczestnika (zwany dalej „wariantem transgranicznym”) lub w państwie zamieszkania uczestnika (zwany dalej „wariantem krajowym”). Wolontariat krajowy jest otwarty dla wszystkich osób młodych, w szczególności osób młodych o mniejszych szansach.

Artykuł 8

Projekty solidarnościowe

Projekt solidarnościowy nie zastępuje staży ani pracy.

ROZDZIAŁ IV

Europejski Ochotniczy Korpus Pomocy Humanitarnej

Artykuł 9

Cel, zasady i rodzaje akcji

1. Akcje w ramach Europejskiego Ochotniczego Korpusu Pomocy Humanitarnej przyczyniają się w szczególności do zapewniania pomocy opartej na potrzebach, mającej chronić życie, zapobiegać ludzkiemu cierpieniu i je łagodzić oraz chronić godność ludzką, oraz do wzmocnienia zdolności i odporności społeczności podatnych na zagrożenia lub dotkniętych klęskami.

2. Akcje w ramach Europejskiego Ochotniczego Korpusu Pomocy Humanitarnej:
 - a) są realizowane zgodnie z zasadami pomocy humanitarnej: zasadą humanitaryzmu, neutralności, bezstronności i niezależności, oraz z zasadą „nie szkodzić”;
 - b) odpowiadają na potrzeby humanitarne społeczności lokalnych określone we współpracy z partnerami humanitarnymi i innymi stosownymi partnerami w państwie lub regionie przyjmującym;
 - c) są planowane na podstawie ocen ryzyka i podejmowane w sposób zapewniający wysoki poziom bezpieczeństwa i ochrony wolontariuszy;
 - d) w stosownym przypadku ułatwiają przejście od reakcji humanitarnej do długoterminowego inkluzywnego zrównoważonego rozwoju;
 - e) ułatwiają aktywne angażowanie lokalnego personelu i lokalnych wolontariuszy państw i społeczności, w których są realizowane;
 - f) w stosownym przypadku uwzględniają szczególne potrzeby kobiet i starają się angażować kobiety oraz grupy i sieci kobiet; oraz
 - g) wspomagają wysiłki na rzecz zwiększenia lokalnej gotowości lub reakcji na kryzysy humanitarne.
3. Europejski Ochotniczy Korpus Pomocy Humanitarnej wspiera następujące akcje:
 - a) wolontariat określony w art. 10;
 - b) działania służące tworzeniu sieci kontaktów dla osób i organizacji uczestniczących w Europejskim Ochotniczym Korpusie Pomocy Humanitarnej określone w art. 5 ust. 1;
 - c) środki zapewniające jakość i wsparcie określone w art. 5 ust. 2, ze szczególnym naciskiem na środki zapewniające ochronę i bezpieczeństwo uczestników.

Artykuł 10

Wolontariat w ramach Europejskiego Ochotniczego Korpusu Pomocy Humanitarnej

1. Wolontariat w ramach Europejskiego Ochotniczego Korpusu Pomocy Humanitarnej:
 - a) zawiera element edukacyjno-szkoleniowy, w tym dotyczący zasad określonych w art. 10 ust. 2, a w stosownym przypadku elementy z zakresu rozwoju i budowania zdolności z udziałem wysoko wykwalifikowanych, dobrze wyszkolonych i doświadczonych trenerów, mentorów i ekspertów;
 - b) nie zastępuje staży ani pracy;
 - c) nie jest równy zatrudnieniu; oraz
 - d) opiera się na pisemnym porozumieniu o wolontariacie.

Porozumienie, o którym mowa w lit. d) akapitu pierwszego, przedstawia prawa i obowiązki stron tego porozumienia, czas trwania i miejsce oddelegowania oraz opis zadań. Takie porozumienie zawiera wzmiankę o warunkach ubezpieczenia uczestników oraz w stosownym przypadku o stosownych wymogach dotyczących poświadczeń, zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym.

2. Wolontariat w ramach Europejskiego Ochotniczego Korpusu Pomocy może mieć miejsce jedynie w tych regionach państw trzecich, w których:
 - a) odbywają się działania i operacje pomocy humanitarnej; oraz
 - b) nie toczą się międzynarodowe ani wewnętrzne konflikty zbrojne.

ROZDZIAŁ V

Przepisy finansowe

Artykuł 11

Budżet

1. Pula środków finansowych na realizację Programu w latach 2021–2027 wynosi 1 009 000 000 EUR w cenach bieżących.
2. Przy maksymalnej wysokości 20 % w przypadku wolontariatu krajowego, orientacyjny podział kwoty określonej w ust. 1 na działania, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a), b) i c), wynosi:
 - a) 94 % na wolontariat, jak określono w art. 7, i projekty solidarnościowe;
 - b) 6 % na wolontariat, jak określono w art. 10.

3. Kwota określona w ust. 1, może zostać użyta na pomoc techniczną i administracyjną w ramach realizacji Programu, taką jak działania przygotowawcze, monitorowanie, kontrola, audyt i ewaluacja, w tym na instytucjonalne systemy informatyczne.

4. Zasoby przydzielone państwom członkowskim w ramach zarządzania dzielonego mogą na wniosek danego państwa członkowskiego, zostać przesunięte do Programu z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu Sprawiedliwej Transformacji oraz Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybołówstwa i Akwakultury i przepisy finansowe dla tych osób, a także dla Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Instrumentu Dotyczącego Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej („rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów 2021–2027”). Komisja wykonuje te zasoby bezpośrednio zgodnie z art. 62 ust. 1 lit. a) akapit pierwszy rozporządzenia finansowego lub pośrednio zgodnie z lit. c) tego akapitu. W miarę możliwości zasoby te wykorzystuje się na rzecz danego państwa członkowskiego.

Artykuł 12

Formy finansowania unijnego i metody wykonywania

1. Program jest realizowany w jednolity sposób według metody zarządzania bezpośredniego zgodnie z art. 62 ust. 1 lit. a) akapit pierwszy rozporządzenia finansowego lub według metody zarządzania pośredniego z podmiotami, o których mowa w art. 62 ust. 1 lit. c) akapit pierwszy tego rozporządzenia.

2. Program może zapewniać finansowanie w dowolnej formie przewidzianej w rozporządzeniu finansowym, w szczególności w formie dotacji, nagród i zamówień.

3. Z wkładów na mechanizm wzajemnego ubezpieczenia można pokryć ryzyko związane z odzyskaniem środków należnych od odbiorców i wkłady te uznaje się za wystarczającą gwarancję w ramach rozporządzenia finansowego. Zastosowanie ma art. 37 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695⁽²⁵⁾.

4. W przypadku selekcji zarówno w ramach zarządzania bezpośredniego, jak i zarządzania pośredniego członkami komisji oceniającej mogą być eksperci zewnętrzni, jak określono w art. 150 ust. 3 rozporządzenia finansowego.

ROZDZIAŁ VI

Uczestnictwo w Programie

Artykuł 13

Państwa trzecie stowarzyszone z Programem

1. W Programie mogą uczestniczyć następujące państwa trzecie:

a) członkowie Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu, którzy są członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego, zgodnie z warunkami określonymi w Porozumieniu o Europejskim Obszarze Gospodarczym;

b) państwa przystępujące, państwa kandydujące i potencjalni kandydaci, zgodnie z ogólnymi zasadami i ogólnymi warunkami uczestnictwa tych państw w programach Unii, ustanowionymi w odpowiednich umowach ramowych i decyzjach rad stowarzyszenia lub w podobnych porozumieniach oraz zgodnie ze szczegółowymi warunkami ustanowionymi w porozumieniach między Unią a tymi państwami;

c) państwa objęte europejską polityką sąsiedztwa, zgodnie z ogólnymi zasadami i ogólnymi warunkami uczestnictwa tych państw w programach Unii, ustanowionymi w odpowiednich umowach ramowych i decyzjach rad stowarzyszenia lub w podobnych porozumieniach oraz zgodnie ze szczegółowymi warunkami ustanowionymi w porozumieniach między Unią a tymi państwami;

d) inne państwa trzecie, zgodnie z warunkami określonymi w szczegółowej umowie obejmującej uczestnictwo tego państwa trzeciego w programie unijnym, pod warunkiem że umowa ta:

(i) zapewnia sprawiedliwą równowagę w odniesieniu do wkładów i korzyści państwa trzeciego uczestniczącego w programach unijnych;

(ii) ustanawia warunki uczestnictwa w programach, w tym sposób obliczania wkładów finansowych do poszczególnych programów i związanych z tymi programami kosztów administracyjnych;

⁽²⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające Program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” oraz zasady uczestnictwa i upowszechniania obowiązujące w tym programie oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 i (UE) nr 1291/2013 (Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 1).

(iii) nie przyznaje państwu trzeciemu uprawnień decyzyjnych w odniesieniu do programu Unii; oraz

(iv) gwarantuje prawa Unii do zapewnienia należytego zarządzania finansami i ochrony jej interesów finansowych.

Wkłady, o których mowa w akapicie pierwszym lit. d) ppkt (ii), stanowią dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 5 rozporządzenia finansowego;

2. Państwa wymienione w ust. 1 mogą uczestniczyć wyłącznie w całości Programu i pod warunkiem że wypełniają wszystkie obowiązki, które niniejsze rozporządzenie nakłada na państwa członkowskie.

Artykuł 14

Inne państwa uczestniczące

1. W Programie mogą uczestniczyć kraje i terytoria zamorskie:

2. W należycie uzasadnionych przypadkach leżących w interesie Unii uczestnictwo w akcjach, o których mowa w art. 5, i w wolontariacie o którym mowa w art. 7, można również umożliwić podmiotom prawnym państw trzecich niestowarzyszonych z Programem.

Artykuł 15

Uczestnictwo osób fizycznych

1. Osoby młode w wieku 17–30 lat lub, w przypadku wolontariatu w ramach Europejskiego Ochotniczego Korpusu Pomocy Humanitarnej, jak określono w art. 10, w wieku 17–35 lat, które chcą uczestniczyć w Programie rejestrują się na portalu Europejskiego Korpusu Solidarności.

2. W chwili rozpoczęcia wolontariatu lub projektu solidarnościowego w ramach komponentu „uczestnictwo osób młodych w działaniach solidarnościowych” uczestnik musi jednak mieć ukończone 18 lat i nie więcej niż 30 lat. W chwili rozpoczęcia wolontariatu w ramach Europejskiego Ochotniczego Korpusu Pomocy Humanitarnej, jak określono w art. 10, uczestnik musi mieć co najmniej 18 lat i nie może mieć więcej niż 35 lat.

Artykuł 16

Włączenie osób młodych o mniejszych szansach

1. Przy wdrażaniu niniejszego rozporządzenia Komisja, państwa członkowskie i państwa trzecie stowarzyszone z Programem zapewniają, by stosowane były konkretne i skuteczne środki na rzecz promowania włączenia społecznego i równych warunków dostępu, w szczególności w kontekście uczestnictwa osób młodych o mniejszych szansach.

2. Do dnia 9 grudnia 2021 r. Komisja opracowuje ramy środków na rzecz włączenia, by zwiększyć wskaźniki uczestnictwa osób o mniejszych szansach oraz wskazówki wdrażania takich środków. W razie potrzeby wskazówki te należy aktualizować w czasie trwania Programu. W oparciu o przedmiotowe ramy środków na rzecz włączenia i ze szczególnym uwzględnieniem specyficznych wyzwań dotyczących dostępu do Programu w kontekstach krajowych opracowuje się plany działania na rzecz włączenia, które stanowią integralną część programów pracy agencji narodowych. Komisja regularnie monitoruje realizację tych planów działania na rzecz włączenia.

3. W stosownym przypadku i z zachowaniem należytego zarządzania finansami Komisja zapewnia, by wprowadzone zostały środki wsparcia finansowego, w tym płatności zaliczkowe, aby ułatwić uczestnictwo w Programie osób młodych o mniejszych szansach. Poziom wsparcia opiera się na obiektywnych kryteriach.

Artykuł 17

Organizacje uczestniczące

1. W Programie mogą uczestniczyć podmioty publiczne lub prywatne, nastawione lub nienastawione na zysk, oraz organizacje międzynarodowe, o ile uzyskały one znak jakości.

2. Właściwy organ wykonawczy Programu rozpatruje wniosek podmiotu o uzyskanie statusu organizacji uczestniczącej na podstawie zasad:

a) równego traktowania;

b) równych szans i niedyskryminacji;

c) zapobiegania zastępowaniu rzeczywistego zatrudnienia;

d) zapobiegania szkodliwym działaniom;

- e) świadczenia wysokiej jakości łatwo dostępnych i inkluzywnych działań o wymiarze edukacyjnym, skupiających się na rozwoju osobistym, społeczno-edukacyjnym i zawodowym;
- f) odpowiednich ustaleń dotyczących wolontariatu;
- g) bezpiecznego i godnego środowiska i warunków wraz z wewnętrznymi mechanizmami rozwiązywania konfliktów dla ochrony uczestnika; oraz
- h) zasady niedochodowości, zgodnie z rozporządzeniem finansowym.

Właściwy organ wykonawczy Programu stosuje zasady, o których mowa w akapicie pierwszym, w celu sprawdzenia, czy działania podmiotu ubiegającego się o status organizacji uczestniczącej spełniają wymogi i cele Programu.

3. W wyniku oceny, o której mowa w ust. 2, podmiotowi może zostać przyznany znak jakości. Właściwy organ wykonawczy Programu ocenia okresowo czy podmiot wciąż spełnia warunki, na podstawie których przyznano mu znak jakości. Jeżeli podmiot przestaje spełniać te warunki, właściwy organ wykonawczy Programu stosuje środki naprawcze do czasu spełnienia warunków i wymogów jakości. W razie dalszego niespełniania tych warunków i wymogów jakości znak jakości zostaje cofnięty.

4. Podmiot, który uzyskał znak jakości, otrzymuje dostęp do portalu Europejskiego Korpusu Solidarności jako podmiot przyjmujący lub podmiot wspierający lub w obu tych rolach i może składać zarejestrowanym kandydatom oferty działań solidarnościowych.

5. Znak jakości nie prowadzi automatycznie do otrzymania finansowania w ramach Programu.

6. Oferowane przez organizację uczestniczącą działania solidarnościowe i związane z nimi środki zapewniające jakość i wsparcie mogą otrzymać finansowanie w ramach Programu lub z innych źródeł finansowania, niezależnych od budżetu Unii.

7. Dla organizacji uczestniczących w ramach Europejskiego Ochotniczego Korpusu Pomocy Humanitarnej, priorytetem jest ochrona i bezpieczeństwo wolontariuszy oparte na ocenach ryzyka.

8. Po zakończeniu działania solidarnościowego i na wniosek uczestnika, organizacja uczestnicząca wydaje uczestnikowi świadectwo przedstawiające efekty uczenia się i umiejętności zdobyte podczas działania solidarnościowego, takie jak Youthpass lub Europass.

Artykuł 18

Dostęp do finansowania w ramach Programu

O finansowanie w ramach Programu mogą się ubiegać podmioty publiczne lub prywatne mające siedzibę w państwach członkowskich, krajach i terytoriach zamorskich lub państwach trzecich stowarzyszonych z Programem oraz organizacje międzynarodowe. W przypadku wolontariatu, o którym mowa w art. 7 i 10, organizacja uczestnicząca musi uzyskać znak jakości jako warunek wstępny otrzymania finansowania w ramach Programu. W przypadku projektów solidarnościowych, o których mowa w art. 8, o finansowanie mogą się ubiegać również osoby fizyczne w imieniu nieformalnych grup uczestników Programu. W ramach ogólnej zasady wnioski o udzielenie dotacji jest składany do agencji narodowej państwa, w którym dany podmiot, dana organizacja lub osoba fizyczna ma swoją siedzibę lub miejsce zamieszkania.

ROZDZIAŁ VII

Programowanie, monitorowanie i ewaluacja

Artykuł 19

Program prac

Program jest realizowany w ramach programów prac, o których mowa w art. 110 rozporządzenia finansowego. W programach prac wskazane zostają kwoty przydzielone na każdą akcję oraz sposób alokacji między państwa członkowskie i państwa trzecie stowarzyszone z Programem środków na akcje, które mają być zarządzane za pośrednictwem agencji narodowej. Komisja przyjmuje programy prac w drodze aktu wykonawczego. Akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 31.

Artykuł 20

Monitorowanie i sprawozdawczość

1. Wskaźniki na potrzeby sprawozdawczości dotyczącej postępów Programu w realizacji celów ogólnych i szczegółowych określonych w art. 3 określa załącznik.

2. Aby zapewnić skuteczną ocenę postępów w realizacji celów Programu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 30 zmieniających załącznik, w odniesieniu do wskaźników, jeżeli uznaje się to za konieczne, oraz uzupełniających niniejsze rozporządzenie o uregulowania dotyczące monitorowania i oceny.

3. System sprawozdawczości dotyczącej wykonania zapewnia efektywne, skuteczne i terminowe gromadzenie rezultatów Programu na odpowiednim poziomie szczegółowości na potrzeby monitorowania realizacji i rezultatów Programu.

W tym celu na odbiorców środków finansowych Unii oraz, w stosownych przypadkach, na państwa członkowskie nakłada się proporcjonalne wymogi dotyczące sprawozdawczości.

Artykuł 21

Ewaluacja

1. Komisja przeprowadza ewaluacje w terminie pozwalającym na uwzględnienie ich wyników w procesie decyzyjnym.
2. Z chwilą, gdy dostępne są wystarczające informacje na temat realizacji Programu, lecz nie później niż do dnia 31 grudnia 2024 r., Komisja przeprowadzi ewaluację śródkresową programu. Tej ewaluacji śródkresowej towarzyszy także ewaluacja końcowa programu 2018–2020, którą należy uwzględnić w ewaluacji śródkresowej. W ramach ewaluacji śródkresowej Programu ocenia się ogólną skuteczność i wykonanie programu oraz realizację środków na rzecz włączenia.
3. Bez uszczerbku dla wymogów określonych w rozdziale IX i obowiązków agencji narodowych, określonych w art. 24, państwa członkowskie przedstawią Komisji do dnia 31 maja 2024 r. sprawozdanie z realizacji Programu i jego wpływu na ich terytoriach.
4. W stosownym przypadku i na podstawie ewaluacji śródkresowej Komisja przedstawia wniosek ustawodawczy w celu zmiany niniejszego rozporządzenia.
5. Po dniu 31 grudnia 2027 r., lecz nie później niż do dnia 31 grudnia 2031 r. Komisja przeprowadza ewaluację końcową rezultatów i wpływu Programu.
6. Komisja przekazuje ewaluacje, przeprowadzone na podstawie niniejszego artykułu, w tym ewaluację śródkresową, wraz ze swoimi uwagami Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.

ROZDZIAŁ VIII

Informacja, komunikacja i rozpowszechnianie

Artykuł 22

Informacja, komunikacja i rozpowszechnianie

1. Odbiorcy finansowania unijnego podają informacje o pochodzeniu tych funduszy oraz zapewniają eksponowanie finansowania unijnego, w szczególności podczas promowania akcji i ich rezultatów, poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych i proporcjonalnych ukierunkowanych informacji przeznaczonych dla różnych grup odbiorców, w tym dla mediów i opinii publicznej.
2. Komisja prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne związane z Programem oraz realizowanymi w jego ramach akcjami i uzyskanymi rezultatami. Zasoby finansowe przydzielone na Program przyczyniają się również do komunikacji instytucjonalnej na temat priorytetów politycznych Unii, w zakresie, w jakim priorytety te są związane z celami, o których mowa w art. 3.
3. Agencje narodowe we współpracy z Komisją opracowują spójną strategię skutecznych działań informacyjnych oraz rozpowszechniania i wykorzystywania rezultatów działań wspieranych w kontekście akcji zarządzanych przez nie w ramach Programu. Agencje narodowe wspomagają Komisję w ogólnym zadaniu rozpowszechniania informacji o programie, w tym informacji o akcjach i działaniach zarządzanych na szczeblu krajowym i unijnym oraz o rezultatach Programu. Agencje narodowe informują odpowiednie grupy docelowe o akcjach i działaniach podejmowanych w ich państwie.

4. Do celów komunikacji i rozpowszechniania informacji związanych z Programem organizacje uczestniczące posługują się nazwą „Europejski Korpus Solidarności”.

ROZDZIAŁ IX

System zarządzania i audytu

Artykuł 23

Władza krajowa

W każdym państwie członkowskim i państwie trzecim stowarzyszonym z Programem, władze krajowe wyznaczone do zarządzania akcjami, o których mowa w rozdziale III rozporządzenia (UE) 2021/817, pełnią również funkcję władz krajowych w ramach Programu. Art. 26 ust. 1, 2, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13 i 14 rozporządzenia (UE) 2021/817 stosuje się mutatis mutandis do władz krajowych objętych Programem.

Artykuł 24

Agencja narodowa

1. W każdym państwie członkowskim i państwie trzecim stowarzyszonym z Programem, agencje narodowe wyznaczone do zarządzania akcjami, o których mowa w rozdziale III rozporządzenia (UE) 2021/817, pełnią również funkcję agencji narodowych w ramach Programu. Art. 27 ust. 1 i 2 oraz 4–8 rozporządzenia (UE) 2021/817 stosuje się mutatis mutandis do agencji narodowych objętych Programem.

2. Nie naruszając art. 27 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/817, agencja narodowa jest również odpowiedzialna za zarządzanie wszystkimi etapami realizacji projektu w przypadku akcji Programu wymienionych w aktach wykonawczych, o których mowa w art. 19 niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 62 ust. 1 lit. c) akapit pierwszy rozporządzenia finansowego.

3. W przypadku gdy dla danego państwa trzeciego nie wyznaczono agencji narodowej, o której mowa w art. 13 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, zostaje ona ustanowiona zgodnie z art. 27 rozporządzenia (UE) 2021/817.

Artykuł 25

Komisja Europejska

1. Zasady mające zastosowanie do stosunku między Komisją a agencją narodową zostają określone – zgodnie z art. 27 rozporządzenia (UE) 2021/817, w pisemnym dokumencie, który:

- a) określa standardy kontroli wewnętrznej dla danej agencji narodowej oraz zasady zarządzania przez agencje narodowe unijnymi środkami przeznaczonymi na dotacje;
- b) zawiera program pracy agencji narodowej obejmujący powierzone jej zadania z zakresu zarządzania, na które otrzymuje wsparcie Unii; oraz
- c) określa wymogi stawiane agencji narodowej w zakresie sprawozdawczości.

2. Komisja co roku udostępnia agencji narodowej następujące środki:

- a) środki na dotacje w państwach członkowskich i państwach trzecich stowarzyszonych z danym programem przeznaczone na akcje w ramach Programu, zarządzanie którymi zostało powierzone agencji narodowej;
- b) wkład finansowy na wsparcie zadań agencji narodowej w zakresie zarządzania, który ma być ustalony zgodnie z zasadami określonymi w art. 28 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) 2021/817.

3. Komisja określa wymogi dotyczące programu pracy agencji narodowej. Komisja nie udostępnia środków Programu agencji narodowej do czasu formalnego zatwierdzenia programu pracy agencji narodowej.

4. Na podstawie wymogów dotyczących zgodności dla agencji narodowych, o których mowa w art. 26 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/817, Komisja przeprowadza przegląd krajowych systemów zarządzania i kontroli, corocznej deklaracji zarządczej agencji narodowej oraz opinii niezależnej instytucji audytowej na ten temat, z należyтым uwzględnieniem informacji przekazanych przez władzę krajową na temat prowadzonych przez nią działań z zakresu monitorowania i nadzorowania Programu.

5. Po przeprowadzeniu oceny rocznej deklaracji zarządczej oraz opinii niezależnej instytucji audytowej na ten temat Komisja przekazuje swoją opinię i uwagi na ten temat agencji narodowej i władzy krajowej.

6. Jeżeli Komisja nie może zatwierdzić rocznej deklaracji zarządczej agencji narodowej lub opinii z niezależnego audytu ten temat tej deklaracji lub gdy agencja narodowa nie realizuje w sposób zadowalający uwag Komisji, Komisja może wdrożyć środki ostrożności oraz środki naprawcze niezbędne do zabezpieczenia interesów finansowych Unii zgodnie z art. 131 ust. 3 lit. c) akapit pierwszy rozporządzenia finansowego.

*Artykuł 26***Niezależna instytucja audytowa**

1. Niezależna instytucja audytowa wydaje opinię z audytu rocznej deklaracji zarządczej, o której mowa w art. 155 ust. 1 lit. c) rozporządzenia finansowego. Audyt ten stanowi podstawę ogólnej pewności zgodnie z art. 127 rozporządzenia finansowego.
2. Niezależna instytucja audytowa:
 - a) posiada niezbędne kompetencje zawodowe do przeprowadzania audytów w sektorze publicznym;
 - b) zapewnia, aby audyty były prowadzone z uwzględnieniem standardów audytu przyjętych na szczeblu międzynarodowym; oraz
 - c) nie znajduje się w sytuacji konfliktu interesów wobec podmiotu prawnego, którego część stanowi agencja narodowa, i jest niezależna pod względem swoich funkcji od podmiotu prawnego, którego część stanowi agencja narodowa.
3. Niezależna instytucja audytowa zapewnia Komisji i jej przedstawicielom oraz Trybunałowi Obrachunkowemu pełny dostęp do wszystkich dokumentów i sprawozdań na poparcie swojej opinii z audytu rocznej deklaracji zarządczej agencji narodowej.

ROZDZIAŁ X

System kontroli*Artykuł 27***Zasady systemu kontroli**

1. Komisja jest odpowiedzialna za kontrole nadzorcze akcji Programu, którymi zarządzają agencje narodowe. Komisja określa zbiór minimalnych wymogów dotyczących kontroli przeprowadzanych przez agencję narodową oraz niezależną instytucję audytową.
2. Agencje narodowe odpowiadają za wstępne kontrole beneficjentów dotacji na powierzone im akcje Programu. Kontrole te muszą w wystarczającym stopniu zapewniać, aby przyznane dotacje były wykorzystywane zgodnie z przeznaczeniem i mającymi zastosowanie przepisami unijnymi.
3. W odniesieniu do środków Programu, które są przekazywane agencjom narodowym, Komisja zapewnia odpowiednią koordynację swoich kontroli z władzami krajowymi i agencjami narodowymi zgodnie z zasadą jednego audytu oraz w następstwie analizy opartej na ocenie ryzyka. Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do dochodzeń prowadzonych przez OLAF.

*Artykuł 28***Ochrona interesów finansowych Unii**

W przypadku gdy państwo trzecie uczestniczy w Programie na podstawie decyzji wydanej na mocy umowy międzynarodowej lub innego instrumentu prawnego, państwo trzecie przyznaje właściwemu urzędnikowi zatwierdzającemu, OLAF i Trybunałowi Obrachunkowemu prawa i dostęp niezbędne do wykonywania w pełni ich odpowiednich kompetencji. W przypadku OLAF takie prawa obejmują prawa do prowadzenia dochodzeń, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013.

ROZDZIAŁ XI

Komplementarność*Artykuł 29***Komplementarność wobec działań Unii**

1. Akcje Programu są spójne ze stosownymi politykami, instrumentami i programami na szczeblu Unii, w szczególności programem Erasmus+, i z sieciami istniejącymi na szczeblu Unii istotnymi dla działań Programu, oraz są wobec nich komplementarne.
2. Akcje Programu są także spójne ze stosownymi politykami, programami i instrumentami na szczeblu krajowym w państwach członkowskich i państwach trzecich stowarzyszonych z Programem oraz są wobec nich komplementarne. W tym celu Komisja, władze krajowe i agencje narodowe wymieniają się informacjami o obowiązujących programach i priorytetach krajowych związanych z solidarnością i młodzieżą z jednej strony i o akcjach w ramach Programu z drugiej strony w celu korzystania ze stosowanych sprawdzonych rozwiązań i osiągnięcia efektywności i skuteczności.
3. Wolontariat określony w art. 10 jest w szczególności spójny z innymi obszarami działań zewnętrznych Unii, zwłaszcza z polityką pomocy humanitarnej, polityką współpracy na rzecz rozwoju, polityką rozszerzenia, polityką sąsiedztwa oraz Unijnym Mechanizmem Ochrony Ludności, oraz jest wobec nich komplementarny.

4. Akcja, która otrzymała wkład w ramach Programu, może również otrzymać wkład z dowolnego innego programu unijnego, pod warunkiem że wkłady te nie pokrywają tych samych kosztów. Zasady odpowiedniego programu unijnego mają zastosowanie do odpowiadającego mu wkładu w akcję. Finansowanie skumulowane nie może przekraczać łącznych kosztów kwalifikowalnych akcji. Wsparcie w ramach poszczególnych programów unijnych może być obliczane proporcjonalnie, zgodnie z dokumentami określającymi warunki wsparcia.

5. Propozycje projektów mogą uzyskiwać wsparcie z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego lub Europejskiego Funduszu Społecznego Plus zgodnie z art. 73 ust. 4 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów na lata 2021–2027, jeżeli przyznano im znak „pieczęci doskonałości” w ramach Programu, gdyż spełniają łącznie następujące warunki:

- a) zostały ocenione w kontekście zaproszenia do składania wniosków w ramach programu;
- b) spełniają minimalne wymagania jakościowe określone w tym zaproszeniu do składania wniosków; oraz
- c) nie mogą być finansowane w ramach tego zaproszenia do składania wniosków z uwagi na ograniczenia budżetowe.

ROZDZIAŁ XII

Przepisy przejściowe i końcowe

Artykuł 30

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 20, powierza się Komisji na czas trwania Programu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 20, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 20 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada w terminie dwóch miesięcy od przekazania im tego aktu nie wyrażą sprzeciwu lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformują Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 31

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 32

Uchylenie

Rozporządzenia (UE) 2018/1475 i (UE) nr 375/2014 tracą moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r.

Artykuł 33

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na kontynuację lub modyfikację akcji rozpoczętych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1475 lub (UE) nr 375/2014, które stosuje się nadal do danych akcji aż do ich zamknięcia.
2. Z puli środków finansowych przeznaczonych na program można również pokrywać wydatki na pomoc techniczną i administracyjną niezbędne w celu zapewnienia przejścia między Programem a środkami przyjętymi zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1475 lub (UE) nr 375/2014.

3. Zgodnie z art. 193 ust. 2 akapit 2 lit. a) rozporządzenia finansowego w należycie uzasadnionych sytuacjach przewidzianych w decyzji w sprawie finansowania działania wspierane na mocy niniejszego rozporządzenia i związane z nimi koszty poniesione w 2021 r. mogą zostać uznane za kwalifikowalne od dnia 1 stycznia 2021 r., nawet jeżeli działania te zostały zrealizowane, a koszty – poniesione przed złożeniem wniosku o udzielenie dotacji.
4. W razie potrzeby w budżecie Unii obejmującym okres po 2027 r. mogą zostać zapisane środki na pokrycie wydatków przewidzianych w art. 11 ust. 3, aby umożliwić zarządzanie akcjami i działaniami, które nie zostaną zakończone do dnia 31 grudnia 2027 r.
5. Państwa członkowskie zapewniają na szczeblu krajowym niezakłócone przejście od akcji realizowanych w ramach programu „Europejski Korpus Solidarności” (2018–2020) do akcji realizowanych w ramach Programu.

Artykuł 34

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 maja 2021 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

D.M. SASSOLI

Przewodniczący

W imieniu Rady

A.P. ZACARIAS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Zmierzone wskaźniki ilościowe są w stosownym przypadku segregowane według państwa, profilu zawodowego, poziomu wykształcenia, płci oraz rodzaju akcji i działania.

Następujące obszary podlegają monitorowaniu:

- a) liczba uczestników działań solidarnościowych;
 - b) odsetek uczestników o mniejszych szansach;
 - c) liczba organizacji posiadających znak jakości;
 - d) liczba uczestniczących osób młodych o mniejszych szansach;
 - e) odsetek uczestników zgłaszających pozytywne efekty uczenia się;
 - f) odsetek uczestników, których efekty uczenia się zostały udokumentowane za pomocą unijnych narzędzi przejrzystości i uznawalności, takich jak Youthpass, Europass czy narzędzie krajowe;
 - g) ogólny poziom zadowolenia uczestników z jakości działań;
 - h) odsetek działań podejmujących cele klimatyczne;
 - i) stopień satysfakcji wolontariuszy oddelegowanych w ramach pomocy humanitarnej oraz organizacji uczestniczących z faktycznego humanitarnego wkładu działań w terenie;
 - j) liczba działań w państwach trzecich, które przyczyniają się do wzmocnienia podmiotów lokalnych i społeczności lokalnych i będących uzupełnieniem wolontariatu w ramach Europejskiego Ochotniczego Korpus Pomocy Humanitarnej.
-